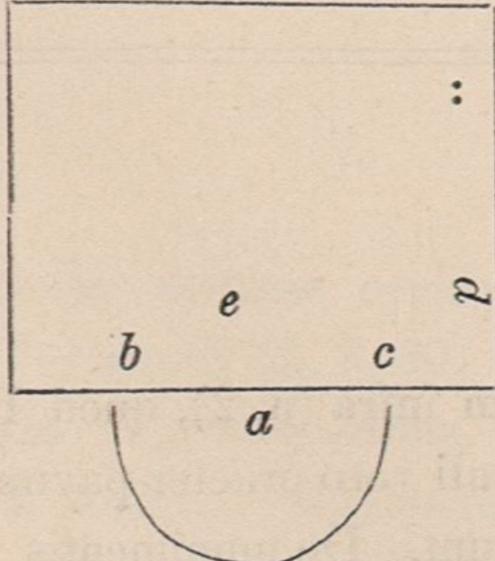

vestiges, Celtic, Roman, Saxon and Danish cet. Lond. 1865 8. cum tab. geogr.; cf. *assoc. journ.* 17, 1861 p. 264).

Singularis in primis videtur esse figura ingens (alta enim esse dicitur pedes CLXXX) hominis nudi clava armata insculpta rupi vivae collis prope Cerne Abbas oppidum siti, quem gigantem vocat vulgus (v. Goughs Camden 1 p. 68; Hutchins 2 p. 286; I. Sydenham Baal Durotrigenensis; *a dissertation on the ancient colossale figure at Cerne, Dorset, and an attempt to illustrate the distinction between the primeval Celts and the Celto-Belgae of Britain* cet. Lond. s. a. 8.). Eum me non vidiisse doleo; potest enim re vera satis antiquus esse.

Belgae ex Gallia in Britanniam olim translati ea fere territoria occupabant, quae supra indicavi. Quorum quae ad Wilts comitatum hodierum pertinent similiter atque Durotrigum reliquis vitae Romanae vestigiis, viis, villis rusticis, tumulis, paene abundant, titulos vero inscriptos nullos adhuc protulerunt praeter pavimenti tessellati in villa rusticae ad Thruhton detectae parietinis (n. 3), qui vicus in ipso confinio comitatuum Wilts et Hants situs est; unde titulum huc rettuli. Celeberrimum eius regionis monumentum circulus est ex lapidibus erectis et ingentibus constans, quem Stonehenge nominaverunt Saxones; neque vero attinet commemo rare hoc loco quot scripta et quam mirabilia de opere illo sane mirabili publici iuris facta sint inde ab Inigonis Jones (1655), Gault. Charleton (1663), Ioh. Webb (1665), Ioh. Wood (1747), Guilelmi Stukeley antiquarii (1740) aliorum libris, quorum quae hic hallucinatus est de Druidarum religione in circulo illo et in similibus permultis, veluti ad Abury (quem descriptis a. 1743), perspicua usque ad haec tempora repererunt qui aut imitarentur aut etiam superarent (cf. *gent. mag.* ser. II 32, 1849 p. 483 ss. 581 ss.; *quart. review* vol. 108 p. 200). Illud tantum moneo, fuisse quidem qui in Stonehenge circuli lapide uno litteras aliquot Latinas inscriptas esse sibi persuaderent (*archaeol. journ.* 19, 1862 p. 79 ss. et 79 ss.), sed opinionem eos fefellisse; nam constat nunc inter peritos litteras illas, si quae fuerunt omnino, esse recentissimas. Iuxta Salisbury hodiernam situs extat conspicuus oppidi veteris Old Sarum dictus, quod Soriodunum vel Sorbiodunum antiquum itinerarii Antoniniani (p. 483, 4. 486, 13) fuisse perquam probabile est (cf. Goughs Camden 1 p. 129. 151 alii). Ceterum Wiltshire eiusque historia et antiquitates adeptae sunt scriptorem eius generis inter Anglos paene principem Ricardum Colt Hoare, dominum olim in Stourhead, ubi collectiones eius uberrimae librorum et picturarum servantur (v. *a description of the house and gar-*

2 *Frampton, m. p. V a Dorchester (parish of Maiden Newton)* iuxta viae Romanae ad Eggardon camp ducentis vestigia; ibi a. 1794 et 1795 parietinae villa rusticae splendidae detectae sunt, cuius cubicula principalia tria pavimentis tessellatis ornata erant. Duo eorum imagines tantum exhibit, velut capita deorum, animalia venationis cet.; alterum, quod in exedra semicirculari positum est, initiales Christi exhibet (loco in forma infra posita a littera desi gnato) intra circulum,

Tituli vero ita dispositi sunt, ut litterae in forma positae.

- b NEPTVNI VERTEX REGMEN
SORTITI MOBILE VENTIS
- c SCVLTVM CVI CERVLEAES///
DELFINIS CINCTA DVOB///
- d NVS PERFICIS VLLVM
GNARE CVPIDO

dens at Stourhead, Wiltshire cet. Salisbury 1800 12.; cf. etiam *archaeol. journ.* 20, 1863 p. 410; scriptor idem est catalogi bibliographici, cuius in praefatione p. 12 memini. Eius libri splendidi

The ancient history of South and North Wiltshire (Lond. 1812—1819 fol.) et *the modern history of South and North Wiltshire* (Lond. 1822—1843 6 voll. fol.; pars tantum eius operis descriptio oppidorum Old et New Sarum est, quam R. Benson et H. Hatcher sibi vindicare studuerunt, Lond. 1843 fol.)

continent quaecunque ad Romanorum in terris illis habitationes referri possunt. Qui postea studia eius topographica et historica persecutus est Thomas Phillips baro, is tempora potissimum Saxonum et posteriora respexit. Sita est praeterea in Wiltshire comitatu Wiltonhouse comitum Pembroke sedes magnifica, quae artis antiquae continet opera non pauca (cf. praeter descriptiones antiquiores varias C. T. Newton *notes on the sculptures at Wiltonhouse in archaeol. journ.* 1851 p. 248 ss. et A. Conze *archaeol. Anzeiger* 20, 1862 p. 173* ss.), sed externae ea originis omnia. Nuper in Salisbury conditum est museum patriarum antiquitatum publicum *the Blackmoore Museum* (cf. *archaeol. journ.* 20, 1863 p. 410 et *gent. mag.* 1866 vol. 2 p. 469 s.), quod adii; servatur ibi praeter res ad naturalem historiam referendas supplex antiqua varii generis in comitatu reperta, titulos vero inscriptos continent nullos. Inter varias antiquitates illic repertas eminet vas aereum ad Rudge prope Froxfield et Marlborough iuxta viam Romanam Icknield-street detectum et servatum hodie in Alnwick castello ducis Northumbriae; pro stipe videtur fonti alicui sacro, in quo iacebat, fuisse oblatum, similiter ac vasa in aquis Apollinaribus Etruriae reperta; inscriptum autem ei est, similiter atque illis, itinerarium per aliquot stationes valli Britannici. Id infra dabimus suo loco. De castris, villis rusticis, tumulis per totum comitatum dispersis videantur praeterea Vetusta monumenta 2, 1789 n. 30; *archaeol. journ.* 2, 1846 p. 86; *assoc. journ.* 15, 1859 p. 1. 151. 153; *Archaeologia* 38, 1860 p. 405 ss. 42, 1869 p. 161 ss.; *gent. mag.* vol. 9 1860 p. 157; denique *the Wiltshire archaeological and natural history magazine* (Devizes vol. I—VI 1854—1860 8.; plura equidem non vidi). Iuxta Devizes oppidum a. 1714 inventa sunt sigilla aenea Romana undeviginti, quae descriptis Guil. Musgrave in libello inscripto *Belgium Britannicum* (Iscae Dunn. 1719 8. p. 123 ss.).

Ipse Salisbury, Old Sarum, Stonehenge, Wiltonhouse adii, ad Durotriges vero non perveni.

tertium Neptuni caput habet (loco e) et a dextra ab hoc pedes pueri supra mutili (fortasse Cupidinis); accedunt locis b c et d dispositae particulae inscriptionis infra scriptae. Forma pavimentorum haec est:

In lateribus pavimenti oblongi, quae nullis litteris in forma signata sunt, nihil unquam scriptum est; patet igitur iuxta d tantum versiculos duos periisse. Litteras appetat esse aevi labentis.

Samuel Lysons reliquiae Britannico-Romanae I (3, 1801) tab. V p. 1 ss. (inde antequam publici iuris factum est, Goughs Camden 1 p. 67; deinde Th. Wright *the Celt* p. 204. 299; B. Poste Britannia antiqua p. 299; Bingham *archaeol. journ.* 16, 1859 p. 186).

Versiculi bini videntur singulis dis destinati fuisse, Neptuno heptametri hi:

Neptuni vertex, regmen sortiti mobile ventis,
Scultu[ra] cui cerulea es[t] delfinis cincta duobus.

Ex Cupidinis duobus, qui aliter videntur dispositi fuisse, clausulae tantum supersunt
..... [mu]nus perficis ullum.
... [i]gnare Cupido.

In priore Neptuni versu vertex vocabulum perperam additum metrum turbavit. *Regimen mobile ventis* videtur dictum esse poetice pro regimine ventorum mobilium. Alterius versiculi sententia obscura est, SCVLTVM facile potest male aut lectum esse aut intellectum pro SCVLTVRA; deinde supplendum est, ut Lysons perspexit, substantivum velut barba, ut sententia fuerit, cui in hac scultura, i. e. in opere musivo (nam ita recte fortasse explicuit Lysons) barba caerulea duobus delphinis cincta est. Clausulae alterius distichi suppleri nequeunt; certum est ante perficis non posse facinus fuisse, ut voluit Lysons. Ceterum metrorum et scribendi rationis barbaries saeculo quarto exeunti fere videtur convenire.